

4^e Zondag van Pasen
Roepingenzondag

21 april 2024

1^e lezing Hand. 4, 8 – 12

2^e lezing 1 Joh. 3, 1 – 2

Evangelie Joh. 10, 11 - 18

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Wij zijn als Christen toch eigenlijk maar een vreemd slag mensen. Wij hebben ons leven gebouwd op de grootst denkbare mislukking van de wereldgeschiedenis. God wordt mens en Hij wordt door ons aan het Kruis geslagen. Jezus haalt over Zichzelf de tekst aan uit de Schrift, waar staat geschreven; *Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden.* En wij lezen in het boek van de profeet Jesaja: *wij allen dwaalden als een kudde ieder ging zijn eigen weg, de Heer liet op Hem neerkomen de misdaad van ons allen. Men mishandelde Hem, Hij heeft het aanvaard, Hij heeft zijn mond niet geopend als een lam dat naar de slachtbank geleid word en als een schaap dat voor zijn scheerder verstomt zo heeft Hij Zijn mond niet geopend.* En dan hangt Hij aan het kruis en kan Zichzelf niet eens redden, hoe zal Hij ons dan kunnen redden? *Hij is de steen die door de bouwlieden niets waard werd geacht en toch tot hoeksteen geworden is.* De hoeksteen van ons leven.

Wat staan wij ver van de wereld af als wij daarin geloven. Wat staan wij veraf van het aanvoelen en het denken van onze wereld en ook van onszelf uiteindelijk. Want niemand van ons wil zo'n mislukking. Hoe zouden wij in deze Jezus kunnen geloven als een herder, wanneer Hij zich zo laat verwerpen? Een herder die zo onmachtig is, die zo veracht wordt, uitgestoten, bespot en nog steeds. Maar Hij zegt van Zichzelf *niemand neemt Mij het leven, Ik geef het uit Mijzelf.* Zijn onmacht is geen onmacht. Zijn onmacht is de uitdrukking van een alomvattende onoverwinnelijke liefde. Van een zorg die al onze grenzen en al onze voorstellingen overtreft. Die verder gaat dan al onze mogelijkheden. *Ik geef Mijn leven* omdat Ik het wil geven, omdat Ik het aan u wil geven, omdat Ik in niets van u, mijn schapen, gescheiden wil zijn. *Ik geef Mijn leven om het later terug te nemen* en om het mee te nemen naar de Vader en om u, Mijn schapen, op Mijn schouders terug te dragen naar Mijn Vader. Vanuit deze verlorenheid, vanuit deze onmacht. De *humilitas gregis*, waarover de oratie van vandaag spreekt: de kleinheid, de zwakheid, de onvermogenheid van ons allen om lief te hebben. *Hij heeft ons het eerst lief gehad* en Hij deelt ons leven. Hij deelt onze dood om ons op Zijn heilige schouders terug te dragen naar de Vader.

Wat vieren wij, dierbare broeders en zusters in iedere Eucharistie? *Zo vaak gij eet van dit brood, zo vaak gij drinkt uit deze beker, verkondigt gij de dood des Heren.* Wij verkondigen Zijn onmacht uit absolute liefde voor ons. Opdat wij niet meer bang

zouden zijn voor onze eigen onmacht. Wij durven andere mensen te zijn, wij bouwen ons leven niet langer op wat voor de wereld waardevol is en wat voor onszelf waardevol is om te slagen, om aanzien te hebben, om succes te hebben. Als wij luisteren naar Zijn stem, als wij Zijn stem kennen, dan bouwen wij ons leven op een liefde die zich niet laat overwinnen. Dan bouwen wij ons leven op de overgave aan Hem. Niet aan onszelf, maar aan Hem, zoals Hijzelf Zijn leven in handen legde van Zijn Vader.

Het is de zondag van de Goede Herder, maar laten we goed luisteren, het is niet de zondag van een goede herder. Het is de zondag van dé Goede Herder, de enige Herder. De enige die ons waarachtig leidt uit de verlorenheid naar het leven. *Als wij eten van dit brood, drinken uit deze beker, als wij Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken*, dan stroomt Zijn leven in ons binnen. Dan stroomt het leven van de Zoon van God binnen in de harten van ons, Kinderen van God. *Wij zijn nu reeds kinderen van God en eens zal dat in volle openbaarheid zichtbaar zijn. We zullen aan Hem gelijk zijn en zien zoals Hij is.* Maar nu al, in onze zwakheid, in onze onmacht, in onze kleinheid kunnen we Zijn liefde toelaten.

Ik ken de Mijnen en de Mijnen kennen Mij. Waar leren we Hem beter kennen dan juist hier in deze Heilige Eucharistie, iedere zondag opnieuw, waarin wij Zijn dood en verrijzenis voor ons vieren? Hij kent mij, Hij kent u, en u kent Hem. Op een unieke manier onverwisselbaar, onherhaalbaar. Ieder van ons kent Hem op een absoluut persoonlijke manier. En Hij kent ieder van ons op een absoluut unieke manier en Hij nodigt u en mij uit om ons aan Hem over te geven, zodat Hij ons kan wegleiden uit de verlorenheid en heenleiden naar de Vader. En Hij samen met de Vader en de Heilige Geest alles in ons kan zijn, *leven in overvloed!* Amen